

Мабуть, у кожної людини, яка тимчасово чи назавжди полишає свою малу батьківщину, десь у глибині душі зберігається близька з дитинства картина рідної природи, вулиці чи обійстя. Оця щемлива краса ріднокраю, що зрозуміла і приємна кожному вдумливому спостерігачеві, зустрічає його на виставці живопису художника з Бабина Миколи Годуна. Разом зі своїм колегою Ярославом Борисюком він представив у художньому салоні обласного центру кілька десятків картин, переважно пейзажного жанру. Вернісаж приурочений до двадцятилітнього ювілею з дня вступу Миколи Годуна у Спілку художників України і є своєрідним підсумком творчих пошуків митця. А Ярославу Борисюку, з яким Годун познайомився ще в 1979 році, будучи випускником Одеського художнього училища і працюючи над дипломною картиною «Рибалки», цьогоріч виповнюється 45 літ — вік зрілості і розквіту духовних і професійних можливостей.

Рідний край на полотні і в серці

Репортаж нашого власкора з виставки художника з Бабина М. Годуна в Рівному

А доробок обох майстрів чималий. Тому їх картини купують не тільки цінителі живопису України, а й німці, канадці, американці, бо не раз виставлялись роботи художників в Києві, на Андріївському узвозі, де традиційно виставляються кращі роботи художників з усієї країни. Тож на нову виставку в Рівному ряд робіт доставлено з приватних колекцій, а також експонуються нові твори М. Годуна і Я. Борисюка.

Коріння обох митців — у селі. І якщо Ярослав Борисюк з Великих Омелян Рівненського району фактично на виставці знайомить зі своєю творчістю земляків свого краю, то Микола Годун в рідному Бабині заснував картинну галє-

рею в приміщенні місцевої школи і прагне, щоб і ці нові картини могли побачити його земляки в Гошці.

Ось робота М. Годуна «Рідний край». Мальовниче узвишся біля річки, де колосяться хліба, а вдалині синіє водне плесо Горині — цю місцевість радісно впізнає на картині, замилується нею кожен житель пригоринських сіл. А бабинці побачать частинку природи біля свого села у картинах «Над ставком», «Голуба вода», «Добре літо», «Бузок цвіте».

Тема нелегкого, але поетичного сільського життя з його повсякденними турботами розкривається Миколою Годуном у роботах «Кузня», «Бабусине подвір'я», «Про-

холода». Скажімо, на картині «Дідова хата» бачимо старе обійстя, що притулилось біля горба, на моріжку пасеться коза, господар неспішно прямує з двору у своїх справах, а з комина хати поволі клубочиться дим. Відчуття повільного, заповненого щоденною працею на лоні природи життя, без метушні, хвилювань та інших надмірностей сучасної цивілізації. Любовно виписана кожна деталь селянського побуту і, особливо, навколишньої чудової природи.

А от картина «Основа врожаю» дещо іншого, філософського плану: на газеті із статтею про збирання врожаю лежать два крайця хліба, чорного та білого. До теми сільських клопотів нас повер-

тає картина «Гуси».

Ярослав Борисюк:

— Найбільш дорогої для мене картини, мабуть, тому, що захоплено працював над ними. З виставлених тут це «Омелянська дорога», «Пізня осінь», «Гриби». Пейзажі дають можливість втілити на полотні своє уявлення прекрасного, свої почуття до об'єкта зображення, думки про навколишній світ. Як бачите, наша виставка знайомить глядачів з картинами природи нашого краю, причому улюбленою порою року, що змальована в наших роботах, є зима. Адже саме взимку природа немовби зупиняється, а сніг і прикрашає її, і очищає, і закриває ті рани, які іноді завдають нашій природі люди, що,

наприклад, зображено у графічній роботі «Наш біль — Чорнобиль». Мій пейзаж «На озері» експонується і в шкільній галереї Бабина.

На широкому ватманському листі багато записів-відгуків про твори художників М. Годуна і Я. Борисюка, зокрема добрі слова заслуженого художника України Ростислава Звягінцева, Івана Чичеланова, інших відомих майстрів пензля та вдячних відвідувачів. Написав кілька рядків про власні враження і я. Але, як кажуть, краще раз побачити, ніж десять разів почути. І ще раз здивуватись красі нашого краю, зупиненій у своєму нескінченному русі чарівною рукою митця.

Анатолій КАРДАШ.